

32
27. júní

Lög

um

slysaftrygging sjómanna.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: að Vjer samkvæmt 6. gr. laga, dags. í dag, um breyting á lögum nr. 84, 14. nóv. 1917, um slysaftrygging sjómanna, höfum látið færa breytingar þær og viðauka, sem ræðir um í fyrnefndum lögum, inn í meginmál tjeðra laga nr. 84, 14. nóv. 1917, og gefum þau hjer með út sem lög um slysaftrygging sjómanna.

1. gr.

Skylt skal að tryggja gegn slysum (sbr. 6. gr.) hjerlenda sjómenn, þá er hjer greinir:

1. farmenn og fiskimenn, er lögskráðir eru á íslensk skip.
2. fiskimenn á vjelbátum og róðrabátum, fjórrónum eða stærri, er stunda fiskveiðar eina vertíð á ári eða lengur.

2. gr.

Um leið og lögskráning fer fram, skal skráningarstjóri gera sjerstaka skrá yfir skipverja samkvæmt 1. gr., hverja stöðu sem þeir hafa á skipinu.

Þegar formaður á vjelbát eða róðrabát (sbr. 1. gr.) hefir ráðið skipverja sína, skal hann jafnskjótt senda hreppstjóra eða bæjarfógeta, þar sem báturinn gengur, skrá yfir skipverjana ásamt gjaldi því, er greiða ber eftir 3. gr., en hreppstjóri sendir skrána og gjaldið til sýslumanns. Skráningarstjóri skal senda skrá þessa og þá, sem nefnd er í fyrri málsgrein greinar þessarar, stjórn þeirri, sem nefnd er í 9. gr. laga þessara.

3. gr.

Fyrir hvern, sem trygður er samkvæmt lögum þessum, er skylt að greiða í slysaftryggingarsjóð þann, er síðar getur um, iðgjald, er nemur 1 krónu fyrir hverja viku, sem hann er lögskráður fyrir eða ráðinn í skiprúm og reiknast iðgjaldið frá lögskráningardegi eða þeim degi, er hann kom í skiprúm. Annan helming iðgjaldsins greiði sá, sem trygður er, en útgerðarmaður hinn. Þó skulu út-

gerðarmenn róðrabáta að eins greiða 20 auru vikugjald fyrir hvern skipverja, og útgerðarmenn vjelbáta, sem minni eru en 5 lestir, að eins 30 auru, en það, sem á vantar fult iðgjald greiðist úr ríkissjóði. Útgerðarmaður greiðir skráningarstjóra iðgjöldin, bæði sinn hluta og hluta skipverjanna; þann hluta iðgjaldanna, sem útgerðarmaður hefir goldið fyrir hönd skipverja, fær hann endurgreiddan af kaupum þeirra eða hlut. Gjald þetta greiðist þegar lögskráning fer fram, og má taka það lögtaki. — Formaður vjelbáts eða róðrabáts greiðir iðgjöldin fyrir útgerðarmann og skipverja til hreppstjóra eða bæjarfógeta (sbr. 2. gr.), gegn endurgjaldi af afla bátsins eða hlutum skipverjanna. Gjald þetta má og taka lögtaki. Skráningarstjóri skilar iðgjöldunum í slysatryggingarsjóð, samkvæmt nánari fyrirmælum stjórnarráðsins. Honum ber 3% í innheimtulaun af skipum, sem lögskráð er á, og 6% af róðrar- og vjelbátum, sem eru minni en 12 lestir, og gengur helmingur gjaldsins til hreppstjóra, þar sem hann hefir innheimtuna á hendi.

4. gr.

Nú forfallast slysatrygður skipverji og gengur ótrygður maður í skip-rúm hans; skal þá skylt að tryggja þann skipverja, svo sem að framan greinir, meðan hann er í því skiprúmi, þó aldrei skemur en eina viku.

Útgerðarmaður eða skipstjóri tilkynnir tafarlaust skráningarstjóra eða hreppstjóra mannaskiftin, og ábyrgist útgerðarmaður iðgjaldsgreiðslu.

5. gr.

Þeir, sem stunda fiskveiðar á róðrabátum, en eru ekki tryggingarskyldir samkvæmt lögunum, hafa rjett til þess að tryggja sig í slysatryggingarsjóði á sama hátt sem tryggingarskyldir sjómenn, gegn 50 auru iðgjaldi á viku, og greiðist þá einnig úr landssjóði 50 auru á viku fyrir hvern þeirra.

6. gr.

Verði sjómaður fyrir slysi á sjó á vátryggingartímabilinu, eða þegar hann er á landi, annaðhvort í þarfir útgerðarinnar eða fyrir sjálfan sig, í erindum, sem leiða af starfi hans sem sjómanns, skal úr slysatryggingarsjóði greiða upphæðir þær, er hjer segir:

- a. Verði sá, er fyrir slysi varð, að læknis dómi algerlega ófær til nokkurrar vinnu þaðan í frá, ber að greiða honum 4000 krónur, en að því skapi lægri upphæð, sem minna skortir á, að hann sje til fulls vinnufær, og ekkert, ef minna skortir en að $\frac{1}{5}$ hluta.
- b. Valdi slysið dauða innan eins árs frá því að slysið varð, ber að greiða eftirlátnum vandamönnum 2000 kr.

Rjett til skaðabótanna hafa vandamenn í þeirri röð, sem hjer segir:

1. Ekkja hins látna, hafi þau gifst áður en slysið varð og samvistum þeirra hafi þá eigi verið slitið.

32
27. júní

2. Börn hins látna, skilgetin og óskilgetin, hafi á honum hvílt framfærslu-
eða meðgjafarskylda gagnvart þeim.
3. Foreldrar hins látna.
4. Systkin hins látna, þau er að nokkru eða öllu leyti hafa verið á fram-
færi hans.

Hljóti ekkja skaðabæturnar, skal að auki greiða 200 kr. fyrir hvert skil-
getið barn innan 15 ára aldurs; enn fremur skal greiða óskilgetnum börnum
innan sama aldurs 400 kr., er ekkja fær skaðabæturnar. Sje að eins um eftir-
látin börn að ræða, ber hverju barni 200 kr. í viðbót; þó skal engin viðbótar-
upphæð greidd ef eitt barn fær skaðabæturnar.

Frá skaðabótunum, sem greiddar skulu vandamönnum, skal draga þá
upphæð, er greidd hefir verið þeim sjálfum, er fyrir slysinu varð, sam-
kvæmt a-lið.

Enginn skuldheimtumaður í dánarbúi eða þrotabúi hefir rjett til að skerða
neitt skaðabætur þær, er greiddar eru samkvæmt þessum lögum, og ekki má
leggja á þær löghald nje í þeim gera fjárnám eða lögtak.

7. gr.

Skaðabótakrafa skal, svo fljótt sem auðið er, send sýslumanni (bæjar-
fógeta) eða hreppstjóra, áleiðis til sýslumanns, í síðasta lagi innan árs frá
því er slysið varð eða hlutaðeigandi vandamenn fengu vitneskju um það. Sýslu-
maður (bæjarfógeti) skal svo senda kröfuna hið fyrsta til stjórnar slysatrigg-
ingarsjóðsins, ásamt nauðsynlegum upplýsingum.

8. gr.

Undir eins og stjórn slysatriggingsjóðsins hafa borist nægar upplýs-
ingar um slysið, úrskurðar hún, hvort greiða skuli skaðabætur fyrir það og
ákveður upphæð skaðabótanna. Úrskurðir sjóðsstjórnarinnar eru fullnaðar-
úrskurðir.

9. gr.

Nú er vanrækt að greiða iðgjöld í slysatriggingsjóðinn samkvæmt
2., 3. og 4. gr., og skulu þá sjómenn þeir, sem skylt var að tryggja, jafnt fyrir
það teljast slysatriggðir samkvæmt lögum þessum, en hlutaðeigandi útgerðar-
maður skal skyldur að endurgreiða sjóðnum tryggingarfje það, sem sjóður-
inn kann að greiða vegna slysa, sem hinir ótrygðu en tryggingarskyldu sjó-
menn verða fyrir.

Stjórn sjóðsins hefir á hendi allar framkvæmdir, sem hjer að lúta, en
útgerðarmönnum skal skylt að greiða að skaðlausu allan kostnað, sem þær
hafa í för með sjer fyrir sjóðinn.

10. gr.

Slysatriggingsjóðnum skal stjórnað af 3 mönnum, er stjórnarráðið

skipar til 3 ára í senn. Stjórnarráðið hefir yfirumsjón með stjórn sjóðsins. **32**
Kostnaðurinn við stjórn sjóðsins greiðist úr landssjóði. 27 júní

11. gr.

Landssjóður ábyrgist með alt að 30000 kr., að slysaftryggingarsjóðurinn standi í skilum. Slysaftryggingarsjóðurinn tekur við eignum og skuldbindingum vátryggingarsjóðs þess, er stofnaður var með lögum nr. 53, 30. júní 1909. Að öðru leyti eru þau lög úr gildi numin.

12. gr.

Stjórnarráðið setur nánari reglur um framkvæmd laga þessara, að fengnum tillögum stjórnar slysaftryggingarsjóðsins.

13. gr.

Brot gegn lögum þessum varða 50—1000 kr. sektum, sem renna að hálfu í slysaftryggingarsjóð og að hálfu í sveitarsjóð, þar sem brotið er framið. Með mál út af brotum þessum skal farið sem almenn lögreglumál.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið í Reykjavík, 27. júní 1921.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Pjetur Jónsson.